

at de har været i Statens Tjeneste. Men det er dog ganske særlig en Understøttelse, der gives dem, fordi de har lidt Skade i Statens Tjeneste, og de kan derfor heller ikke behandles efter de samme Regler, som der her er Tale om, men maa behandles efter ganske modsatte Regler. Her er det saaledes, at man giver den, der har faaet det mindste Beløb af Staten, det største Tillæg, og det er ganske rigtigt. Hvad Invaliderne angaar, maatte man gaa til det modsatte, nemlig at man gav den, der har faaet det største Beløb af Staten, det største Tillæg. Det er indlysende, at de, der har en ringe Indvalideunderstøttelse, endnu har nogen eller en ikke ringe Arbejdsdygtighed; det er Folk, man giver en midlertidig Hjælp for et eller to Aar eller længere. De maa stadig indgive Ansøgning og faar Understøttelsen fornyet, naar de endnu ikke har deres Arbejdsførighed. Det er kun dem, som er fuldkomment „uføre“ — for at bruge et Ord, man har i Norge, og som jeg vilde ønske, man ogsaa kunde indføre her i Stedet for Benævnelsen „Invalidere“ —, det er kun dem, der faar den største Understøttelse, og det er ogsaa dem, man maatte komme til Hjælp med forholdsvis store Beløb. Derfor vil Dyrtidshjælpen til Invalidere slet ikke passe ind i dette Lovforslags Rammer. Den maatte blive en procentvis Understøttelse. Jeg har naturligvis taget dette Spørgsmaal op til Overvejelse baade paa Grund af den Foranledning, der er givet fra Rigsdagens Side ved tidligere Forhandlinger, og fordi det er et Spørgsmaal, der, saa at sige, ligger i Luften. Jeg er kommet til den Anskuelse, at man vel kunde yde dem en Dyrtidshjælp, f. Eks. med en vis Procent, men jeg vil ogsaa mene, at det vilde være rigtigt for mig at behandle dette Spørgsmaal f. Eks. i Finansudvalget, inden det blev fremsat, fordi det stadig synes mig det bedste, at Rigsdagen har et Lovforslag liggende for sig, som gennemføres, som det er, saaledes at der ikke vækkes Forhaabninger om noget bedre eller beredes Skuffelser, hvis Loven bliver ringere. Hvad Invaliderne angaar, er den Understøttelse, de faar af Staten, for Øjeblikket noget over 600,000 Kr. Hvis man vilde have de samme Regler som her i Lovforslaget gennemført for en Dyrtids-

hjælp for Invalidere, kom man til en Hjælp paa 300,000 Kr. Naar man ikke her giver mere end omtrent 20 pCt. gennemsnitligt, vilde det være urimeligt at gaa til 50 pCt. overfor Invaliderne. Men jeg er meget villig til at forhandle denne Sag med Finansudvalget, har ogsaa tænkt at gøre det og se at enes med Finansudvalget om en Hjælp for Invaliderne. Under hvilken Form man saa vil bevilge det, enten ved et særligt Lovforslag eller paa anden Vis, kan man altid senere tale om.

Hvad angaar selve det store Invalidespørgsmaal, som det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) ogsaa var inde paa, idet han i meget stærke Udtryk ankede over, hvorledes Lovgivningen var, skal jeg først sige, at jeg jo i og for sig ikke har Ansvaret for den Lovgivning, der i Øjeblikket findes, men jeg synes, det er noget urimeligt og let købt, maa jeg sige, af det ærede Medlem at klage over, hvor lidt den og den Invalid kan faa, thi saadan er Loven, og det ærede Medlem har haft samme Anledning som alle vi andre til at bringe Ændringer i denne Lovgivning i Forslag, og det kunde han have gjort for længe siden, hvis han ønskede den ændret. Men jeg mener ikke, det er muligt i Øjeblikket at tage hele dette Spørgsmaal op. Det er mange Forhold, der skal overvejes, og der er en Række af Lovforslag, der overhovedet drejer sig om Invalidere, om Krigs- og Fredsinvalidere, hvor man paa forskellig Maade har været inde paa at forbedre deres Stilling. Jeg har i sin Tid foreslaaet, at der kunde nedsættes en Kommission om Pensionsvæsenet, og derunder kunde dette Spørgsmaal ogsaa komme ind, men jeg har ikke i Sinde paa ny at fremsætte dette Forslag nu saa sent paa Samlingen. Jeg tror, man maa henvise det store Invalidespørgsmaal til en senere Tid.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) gjorde ogsaa nogle Betragtninger gældende med Hensyn til dem, der nyder Understøttelse, og ankede over, at disse ikke var taget med her i Lovforslaget. Derom vil jeg sige, at der kræves en meget stor og indviklet Undersøgelse, inden man kan faa opgjort, hvad der un-